

«Ο Μάγος Πότε Πότε και το χαμένο Ποτέ»

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: ΛΙΝΑ ΜΟΥΣΙΩΝΗ, ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ, 2012

ΧΙΟΥΜΟΡ ΣΤΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

σελ. 42-51

-Αν χάσω τη μαγεία μου χάθηκαν όλα! Σκεφτόταν θλιμμένα. Θα ρημάξει ο κήπος μου, θα μαραθούν τα ζαρζαβατικά μου, θα διαλυθούν τα Πράσινα Σκουπόξυλα. Ποτέ δε θα βρω το χαμένο μου ΠΟΤΕ!

-Ποτέ κανείς δεν κάθεται σε αυτό τα παγκάκι! Είναι μαγεμένο! Θέλω να πω... απαγορευμένο, ψιθύρισε η Κοραλλία. Ο Πότε Πότε σήκωσε το κεφάλι του και αντίκρουσε ένα μικρακαμωμένο κορίτσι με αχτένιστα μαλλιά.

-Μπα, και πώς το ξέρεις; ρώτησε ξαφνιασμένος.

-Το ξέρω γιατί έρχομαι κάθε μέρα στο πάρκο και παρατηρώ.

-Τι παρατηρείς, δηλαδή;

-Παρατηρώ ότι ποτέ δεν κάθεται κανείς. Λίγο είναι τούτο;

-Δεν έχεις άδικο... Δεν μου λες όμως, μήπως ξέρεις πότε μπορεί να καθίσει κάποιος;

-Μόνο όταν είναι μαγικός! Τότε το παγκάκι δέχεται... πώς να σ'το πω... τον πισινό του!

-Τι μου λες! Ξέρεις και άλλες τέτοιες λεπτομέρειες;

-Πολλές! Ρώτα με αν δεν με πιστεύεις!

-Ξέρεις πότε γίνεται η αγουρίδα μέλι;

-Μόνο όταν μαγειρεύει η μαμά μου, σε καμία άλλη περίπτωση!

-Δεν ξέρεις όμως σίγουρα πότε πετάει ο γάιδαρος;

-Τι λες, καλέ! Κάθε καθαρή Δευτέρα.

-Για πες μου, πότε το σοκολατόδεντρο υγείας γίνεται σοκολατόδεντρο γάλακτος;

-Μόνο όταν του ανεβαίνει τα ζάχαρο. Στοιχειώδες! Απάντησε η Κοραλλία

-Πότε παρακαλώ ανθίζουν τα μαύρα ζαχαρόδεντρα και πότε τα λευκά;

-Τα πρώτα τον Απρίλιο και τα δεύτερα τον Δεκέμβριο!

-Καλά αυτο πάλι πώς το ξέρεις;

-Αυτό το είπα στην τύχη... Πιάνεται όμως για σωστό, έτσι;

-Σύμφωνοι! Πότε η αμαξοκολοκύθα ωριμάζει, για να γίνει τέλεια κολοκυθόσουπα;

-Παρόλο που οι αμαξοκολοκύθες δεν είναι λαχανικά αλλά μέσα μεταφοράς, όταν υπερβούν το όριο ταχύτητας μετατρέπονται αυτομάτως σε κοινές κολοκύθες για σουπες, πίτες και κεφτέδες! Σκληρή αλλά δίκαιη τιμωρία, απάντησε η Κοραλλία.

Η ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

Ο μάγος Πότε Πότε ήταν ένας πολύ σοφός άνθρωπος. Αλλά, όπως όλοι μας, όταν τυφλώθηκε απο τον έρωτα, τα 'χασε.

Όμως όταν ζήτησε από το έρωτα της ζωής του, τη σπουδαία μάγισσα Φιορέλα Καραμέλα, να παντρευτούν του απάντησε ένα μεγάλο και αφράτο ΠΟΤΕ.

Ο μάγος Πότε Πότε, τυφλωμένος, έψαθε στα βιβλία για το ζόρκι της αγάπης. Βέβαια, το ζόρκι της αγάπης ήταν πολύ δυνατό και πρωτότυπο. Ο μάγος μονολόγησε: -Εγώ ένας πολύ όμορφος και σοφός μάγος σίγουρα θα μπορώ να κάνω το ζόρκι της αγάπης.

Όταν όμως πήγε να κάνει το ζόρκι απ'τον έρωτα του για την Φιορέλα Καραμέλα μπέρδεψε τα λόγια του και αντί να πει «Φιορέλα Καραμέλα αγάπησέ με στη στιγμή» είπε «Φιορέλα πιατέλα σπάσε στη στιγμή».

Ξαφνικά η Φιορέλα μεταμορφώθηκε σε πιατέλα και επειδή ήταν από πορσελάνη μοναδικής και σπάνιας ομορφιάς και τέχνης την τοποθέτησαν μέσα στα άλλα μεγάλα ευρήματα του μουσείου.

Απαρηγόρητη η Φιορέλα πιατέλα. Προσπαθούσε να αλλάξει τα σχήματα στην πάνω όψη του πιάτου της για να πει στον μάγο Πότε Πότε να τη βοηθήσει. Δεν είχε σκεφτεί ότι και τέτοιο θα μπορούσε να το είχε κάνει ο μάγος Πότε Πότε.

Πέρασαν χρόνια ώσπου μια μέρα την επισκέφτηκε ο μάγος Πότε Πότε ψάχνοντας κι αυτός δεν ξέρει τι και καθώς την περιεργαζόταν με πολύ ενδιαφέρον μόλις την άγγιξε η καρδιά του άρχισε να χτυπά με τρελλή ταχύτητα...

-Κάτι περίεργο συμβαίνει εδώ. Γιατί νιώθω έτσι εγώ; Κοιτώντας την πιατέλα καλύτερα είδε μια καρδιά να χτυπά κι ένα τριαντάφυλλο να κοκκινίζει...

-Ω, μα τις επτά μου κολοκύθες, η πιατέλα είναι η Φιορέλα που την είχα κλειδωμένη στα απόκρυφα του υποσυνείδητού μου. Αχ! Φιορέλα μου γλυκιά καραμέλα, κολοκυθαμπούμ γίνε όπως πριν. Πουφ!

Και να η Φιορέλα καραμέλα με τα ροδαλά τριαντάφυλλα για μάγουλα έγινε όπως πριν και ο μάγος Πότε Πότε που έψαχνε... ούτε κι ίδιος θυμάται πλέον τι, έγινε ευτυχισμένος και εμείς πότε πότε ψάχνουμε το ποτέ για να έχουμε κάτι να κάνουμε...

Πύρτσιου Έλενα - Αντωνοπούλου Αναστασία.